

אגרת יעקב

א יעקב עבד אלהים וארנינו ישוע המשיח שאל
לשלוש שנים עשר השבטים שבגולה: אך
לשמה חשבו לכם אחי באשר תבאו בנסיונות שונים:
מפני שידעים אתם כי-בחן אמונתכם מביא לידי
סבלנות: והסבלנות שלמה תהיה בפעולה למען תהיו
שלמים ותמימים ולא תחסדו כל-דבר: ואיש מקם כי
חסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה
ובלא חונאת דברים ותנתן לו: ובלבד שיבקש
באמונה ובכלי ספק ב-בעל ספק דומה לגל הים נשא
ומטרח ברוח: והאיש ההוא אל-ידמה בנפשו ב-ישא
דבר מאת יהוה: איש אשר חלק לבו הפכפך הוא
ככל-ידכיו: אבל האח השפל יתהלל בדוממתו:
והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבד בציץ ההציד:
כי ורח השמש בחמתו וינבש את-ההציד ויבל ציצו וחרן
מראהו אבד בן יבול העשיר בהליכותיו: אשרי
האיש העמד בנסיונו כי באשר נבחן ישא עטרת החיים
אשר-הבטיח יהוה לאהביו: אל-יאמר המנסה האלהים
נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא-ינסה איש:
כי אם-ינסה כל-איש בכתאות נפשו אשר תסיתהו
ותפתהו: ואחר-בן הרהר התאוה ותלד חטא ותחטא

16 כי נגמר יוליד את-המנות: אל-תתעו אחי אחיבי:
 17 כל-מתת טובה וכל-מתנה שלמה תדר ממעל מאת
 18 אבי האורות אשר חלף וכל-צל שני אין-עמו: הוא
 19 בהפצי ילד איתנו בדבר האמת להיות כמו ראשית
 20 בפורי יציריו: על-כן אחי אחיבי יהי כל-איש
 21 מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לבעים: כי-כעס אדם
 22 לא יפעל צדקת אלהים: לכן הסירו מעליכם כל-
 23 טניף ותרבית דעה וקבלו בענה את-הדבר הנטוע בכם
 24 אשר יכל להושיע את-נפשותיכם: והיו עשי הדבר ולא
 25 שמעיו בלבד לדמות את-נפשכם: כי האיש השמע
 26 את-הדבר ואין עשהו דמה לאיש מביט את-האד הנחתו
 27 במראה: כי הביט אל-מראהו וילך לו ובדגע שקח
 28 מה-הארו: אבל המשקוף בתורה השלמה תורת
 29 החדות ומחויק בה אשר אינו שמע ושקח כי אבי-עשה
 30 בפעל אשרי האיש ההוא כמעשהו: איש מכם אבי
 31 ידמה להיות עבד אלהים ואינו שם דסן ללשנו כי
 32 אס-מתנה הוא את-לבבו עבדתי אד-לריק תהנה: זאת
 33 היא העבודה הטוהרה והבירה לפני האלהים אבינו
 34 לפקר את-היתומים והאלמנות בצרתם ולשמר נפשו
 35 בנקיון מחלאת העולם:

2 אחי אליהו משא פנים באמנותכם בישוע המשיח ב
 2 אדנינו ארון הקבור: כי אס-יבוא איש לבית הנגסת
 3 שלכם ומבעת זהב על-ידיו והוא לבוש לבשי מקלול
 3 ובא שמה נס-איש עני בבגדים צואים: ופניתם אל-
 4 הקבוש לבשי מקלול ואמרתם לו שבי-לך הנה בקבור
 5 ולעני תאמרו עמד-שם או שבי-פה מתחת להרם רגלי:
 4 הלא לב ולב לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות דעות:
 5 שמעו אחי אדוני הלא בעני העולם הנה בחר האלהים

להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח
 לאהביו: ואתם הכלמתם את־העני הלא העשירים הם
 העשקים אתכם והם הפתובים אתכם אל־בתי רין:
 הלא הם המנדפים את־השם הטוב הנקרא עליכם:
 הן בעשותכם את־המצודה המלכת על־כלן כפי הבתוב
 ואהבת לרצון כמקד תיטיבו לעשות: אולם אם־תשא
 פנים חטאים אתם והתודה תוכיחכם בעברים עליה:
 כי איש אשר יקים את־כל־התורה ונקשל באחת
 ממצותיה גידון על־כלן: כי האמר לא תנאף הוא האמר
 לא תרצח ואם־אינך נאף ואתה רוצח הנך עבר על־
 התורה: כן דברו וכן עשו במי שעתידים להשפט על־
 פי תורת החרות: כי אין הסר במשפט לאשר לא־עשה
 חסד והחסר ותנאה על־המשפט: אחי מה־יועיל
 לאיש שיאמר כי אמונה בו ומעשים אין בו התובל
 האמונה להושיעו: אה או אחות בריהו בעירם ואין
 להם לחם חקם: ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום
 והתחממו ושבעו ולא־תתנו להם צרכי גופם מה־תועיל
 זאת: ככה גם־האמונה אם־אין בה מעשים מתה היא
 בעצמה: ואם־יאמר איש אתה אמונה בך ולי מעשים
 הראני נא את־אמונתך * בבלי מעשים ואראך אני מתוך
 מעשי את־אמונתי: אתה מצמין שהאלהים אחד הוא
 הטיבות להאמין גם השדים מאמינים בו ורעדים:
 ואתה איש־בער התחפץ לדעת כי האמונה באין
 מעשים מתה היא: אבררם אבינו הלא במעשיו נצדק
 בהעלתו את־צחק בנו על־המזבח: הנך דאה בר
 האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה

23 הַאֲמוּנָה: וַיִּמְלֹא הַכֶּתוּב הָאֵמֶד וְהָאֵמֶן אֲבָרָהָם בִּיהוָה
 24 וַתִּחַשְׁבִּילוּ לַצִּדְקָה וַיִּקְרָא אֹהֶב יְהוָה: הַנֶּכֶם דְּאִים בִּי
 25 בְּמַעֲשִׂים יִצְדֵּק הָאִישׁ וְלֹא בְּאֲמוּנָה לְבָדָה: וְכֵן נִס־
 רָחֵב הַזֹּנוּת הֵלֵא נִצְדְּקָה בְּמַעֲשִׂים בְּאַסְפָּה אֶת-
 26 הַמְּלָאכִים אֶל-בֵּיתָהּ וַתִּשְׁלַחם בְּרִדְדָּה אֶחָד: בִּי בְּאִשְׁרֵי
 הַנוֹף מִבְּלִי נִשְׁמָה מֵת הוּא בֶּן נִס־הָאֲמוּנָה מִבְּלִי-
 מַעֲשִׂים מֵתָה:

3 אַחִי אֶל־יְהוָה רַבִּים מִכֶּם לְמוֹדִים בְּאִשְׁרֵי יִדְעָתֶם בִּי ג
 2 בֹּזֵאת נִחְמִיד עָלֵינוּ אֶת־הַדִּין: בִּי כָּלְנוּ נִכְשָׁלִים הַדְּרָה
 וְאִשְׁרֵי לֹא־יִכְשָׁל בְּרַבּוֹד הוּא אִישׁ תָּמִים וְיָבֵל לְשׁוֹם
 3 דָּסֵן לְכָל־נוֹפּוֹ: הִנֵּה בְּפִי הַפּוֹסִים נָשִׁים אֶת־הַדָּסֵן לְמַעַן
 4 אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ לָנוּ וְנִהְיֶה בּוֹ אֶת כָּל־נוֹיָתָם: וְהִנֵּה הָאֲנִיּוֹת
 אַחֲרֵי גִדְלוֹת הִנֵּה וְנִהְיֶה בְּרוּחַ עֶזָּה מְשׁוֹט קָמֹן יִנְהַג
 אֶתְּנוּ אֶל־כָּל אֲשֶׁר־יִחַפֵּץ הַחֹבֵל בֶּן נִס־הַלְשׁוֹן אֲבָד קָמֹן
 5 הִיא וְגִדְלוֹת תִּרְבֵּד: הִנֵּה מִה־יְגֻדֹל הַיַּעַד וְאִשׁ קִטְנָה
 6 תִּבְעִידֵנוּ נִס־הַלְשׁוֹן אִשׁ הִיא עוֹלָם מֵלֵא עוֹלָה: (בֶּן)
 הַלְשׁוֹן נִצָּבֶת בֵּין אֲבָרֵינוּ הַמִּנְאֵלֶת אֶת־כָּל־הַנוֹף וּמִלְהַטֵּת
 7 אֶת־נִלְנֵל הַנִּינֵנוּ וְהִיא לְהוֹטָה בְּאִשׁ גִּיהֶנֶם: בִּי כָּל־מִין
 בְּהֵמָה וְעוֹף וְדָמָשׁ וְחַיּוֹת הַיָּם יִכְבֹּשׁ וְנִכְבָּשִׁים הֵם עַל־
 8 יְדֵי מִין הָאָדָם: אֲבָל הַלְשׁוֹן אֵין אָדָם וְיָבֵל לְכַבְּשָׁה אֵין
 9 מַעֲצוֹד לְדַעַה הַזֹּאת וּמִלָּאָה חֶמֶת הַמּוֹת: כֹּה נִכְרַד
 אֶת־הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְכֹה נִקְלַל אֶת־הָאֲנָשִׁים הַעֲשׂוֹים
 10 בְּצִלָם אֱלֹהִים: מִכָּה אֶחָד יֵצֵאת בְּרָכָה וְקִלְלָה וְכֵן
 11 לֹא־יַעֲשֶׂה אַחִי: הַנִּבִּיעַ הַמַּעַן מִתּוֹקִים וּמִדִּים מִמוּצָא
 12 אֶחָד: אַחִי הַיּוֹכֵל עֵץ הַתְּאֵנָה לַעֲשׂוֹת זֵיתִים אוֹ הַתּוֹכֵל
 הַנֶּפֶן לַעֲשׂוֹת תְּאֵנִים בֶּן נִס־מַעַן אֶחָד לֹא יוֹכֵל לְנַבֵּעַ
 13 מִים מִלּוּחִים וּמִתּוֹקִים: מִי בָכֶם חָכָם וְנִכּוֹן
 14 יִרְאֶה בְּרַבּוֹ הַטּוֹבָה אֶת־מַעֲשָׂיו בַּעֲנַת הַחֲכָמָה: וְאִם־

קנאה מדה ומריבה בלבבכם אל-תתהללו ואל-
 תשקרו באמת: לא זאת החכמה הידדת ממעל בי
 15 אם-חכמת החלד והנצר והשדים: בייבמקום קנאה
 16 ומריבה שם מהומה וכל-מעשה רע: אבל החכמה
 17 אשר ממעל טהורה היא אף-אהבת שלום ומכרעת
 לבב-זבות ולא עמדת על-דעתה ומלאה רחמים ופרי
 טוב בלא-לב ולב ואין תנפה בה: ופרי הצדקה בשלום
 18 ידע לעשי השלום:

ד המלחמות והמדרנים אשר ביעיבם מאין המה הלא
 מתוך התאות המתגרות באבדיכם: אתם מתאווים ואין
 לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשינו תריבו ותלחמו
 ואין לכם מפני שלא-שאלתם: הן שאלים אתם ולא
 ינתן לכם על-אשר שאלתם ברעה למען תבלו
 בתאוותיכם: (הנאפים ו) הנאפות הלא ידעתם
 ביי-אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה ההפץ להיות
 אהב העולם יהיה איב לאלהים: תתדמו בנפשכם
 5 בי לדיק אמר הכתוב בקנאה ותאנה לרוח אשר
 השבין בקרבנו: וגם יגדיל לתת-חן על-בן הכתוב
 6 אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתדחן: קבן הכנעני
 7 לפני האלהים התניצבו נגד השטן ויבדח מפניכם:
 קדכו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים
 8 טהרו לבבכם חלוקי הלבב: התענו והתאבלו וקבו
 9 שחוקכם והפך לאכל ושמחתכם ליגון: השפלו לפני
 10 יהוה והוא ירים אתכם: אחי אלי-תדברו איש
 11 ברעהו המהרף את-רעו ודן את-אחיו את-התורה
 הוא מהרף ואת-התורה הוא דן ואם-ידין את-התורה
 אינך מקים התורה בי אם-דנה: אחר הוא המחקק
 12 (והשפט) אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה בי תדין

13 את צמיתך : הוי האמרים נלכה היום ומחר
לעיד פלוגית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר
14 בה ולהרבות הון : ולא תדעו מה ילד יום מחר כי
מה חייכם עשן הנדאה במעטדנע ואחד פלה וילך :
15 תחת אשר תאמרו אסירצה יהוה ונחיה נעשה פוה
16 וכוה : עתה תתדללו בנאותכם וכלתהלה כזאת דעה
17 היא : לכן הידע לעשות הטוב ולא יעשו חטא
הוא לו :

5 הוי העשירים בכו ותילילו על הצרות אשר ה
2 תבאנה עליכם : עשדכם פלה ובגדיכם אכלם עש :
3 ודבכם וכספכם כסתם חלאה ודוזה חלאתם בכם
לעדות ואכלה כמדאש אתיבשדכם זה הוא האוצר
4 אצדתם לכם לקץ הימים : הגה שבר הפעלים אספי
קציד שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת
5 הקוצדים באה באני יהוה צבאות : התעדתם בארץ
והתענתם והשמנתם אתילבכם כמו ליום טבחה :
6 הרשעתם והמתם אתי הצדיק והוא נענה לאיפתח
7 פיו : לכן אחי הכו ותחילו עדבוא הארון הגה
האבר מחכה לטוב תבואת האדמה ומחל פיידי
8 עליה גשם יורה ומלקוש : כן תחילו גסדאתם ואמצו
9 לבבכם כי קרוב הארון לבא : אחי אליתאוננו
איש עלרעהו פן תשפטו הגה הדין עמד בפתח :
10 אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם
11 למופת העני והתחלת : הגה מאשרים אנתנו את
הסבלים שמעתם סבלנות איוב ואת אתרית הארון
12 ראיתם בירחום והנן יהוה : וראש דבר אחי
לא תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא כל שבועה
אתרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פדתפלו

- 13 בְּיַד־יָדָיִן: אִישׁ מִכֶּם בִּיַּעַר לוֹ וְהַפְלִיל וְאָשֶׁר יִטֵּב
 14 לְבוֹ הוּא יֹמַד: אִישׁ מִכֶּם בִּיַּהֲלָה וְקָרָא אֶת־זִקְנֵי
 הַקְּהֵלָה וְיִתְּפִלְלוּ בְּעָדָיו וְיִסּוּכְדּוּ שָׁמֶן בָּשֶׁם יְהוָה:
 15 וְהַפְלִית הָאֲמִנָּה תוֹשִׁיעַ אֶת־תְּחֻלָּה וַיהוָה יְקַיְּמוּ וְאָשֶׁר
 16 חָטָא יִפְלֹחַ לוֹ: הַתְּהִי עֲנִיּוֹתֵיכֶם אִישׁ לִפְנֵי דַעְהוּ
 וְהַתְּפִלְלוּ אִישׁ בְּעַד דַּעְהוּ לְמַעַן תִּרְפְּאוּ בִּיַּגְדוֹל בַּח
 17 תְּפִלַּת הַצַּדִּיק הַקָּדָא אֶל־אֱלֹהִים בְּחֻקָּה: אֱלִיָּהוּ
 אָנוּשׁ אָנוּשׁ הָיָה כְּמוֹ וְהַתְּפִלְל תְּפִלָּה שְׁלֵא יְהוָה מָטָר
 וְלֹא־הָיָה מָטָר בָּאָרֶץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים:
 18 וַיָּשָׁב וַיִּתְּפִלְל וְהַשָּׁמַיִם נָתְנוּ מָטָר וְהָאָדָם הַצְמִיחָה
 19 אֶת־פְּרִיָּתָהּ: אָהִי כִי יִתְּנָה אִישׁ בָּכֶם מִדְּהֶאֱמַת
 20 וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁכַּב: יִדְעֶנָּה כִּי הַמְּשִׁיב אֶת־הַחַיִּטָּא
 מֵעַקְשׂוֹת וְדָכּוּ הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשׁוֹ מִמָּוֶת וַיִּכְסֶּה
 עַל־הַמִּיִן פְּשָׁעִים: